

Münteha Çağatay

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

16.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ab-ı Hayat

Ey içimi serinleten,
Doğadaki ilk aynasın sen.
Sırrın okyanusun derinliklerinde..
Ruhumu okşuyor sesin,
Kıyılara vuruyor bahşettiklerin
Yuvan hayat oluverir değdiklerinde...

Kim sana bakıpta görmemiş güzelliğini
Hangi köhne kaybolmamış sende
Ki sen onu çevirirsin bir mücevhere

Tuzlu melteminden esen rüzgarın
Çölümün en eşsiz kokusu oluveriyor
Tenimi dağlıyor da özün
Ateşin rengine bulanıyor damarlarımda..

Münteha Çağatay

Akrep Yelkovanı Rahat Bırak

Hâlâ çare bulamadım üşüyen ellerime
Bir de ansızın yakalandığım kedere
Yastağım gözyaşı kokuyor
Yıkamaya bile üşeniyorum
Belki böylesi daha iyidir
Seni anımsamama yarıyor.
Bilirsin zor geçer gecelerim
Şimdi herşey biraz daha zor.
Ve hiçbir şey geçmiyor...
Zaman sanki akrebini yemiş bir yelkovan..
Akrep pişman mıdır yaptığı işten
Onu da suçlamıyorum
Kim neyi tüketmiyor ki..
Hatıralarım bile tükeniyor.
Resimler, iyiki varlar..
Onlara dalınca yaşadığımı hissediyorum.
İnsan hatıraları kadar mı?
Bilmiyorum, neyse bir önemi de yok.
Bu boşluk ne zaman dolacak?
Daha ne kadar karalar bağlanacak?
Belki bu yaz bambaşka olacak
Belki de hatıralarımı çalan hırsız yakalanacak

İnsanın içi kalabalıksa sessizlik işe yaramazmış.
Dişler, düşünceleri çiğneyen bir canavarmış.
Kalpte yorulunca durur, aşkın sonu ayrılmakmış.
En büyük çaresizlik, kendimden ayrılamamakmış.

Münteha Çağatay

Aşka Benzeyen

Hiç yaşıım bu kadar hızlı büyüsün istememiştım.
Yaşlanmaktan ölesiye korkarım oysa.
Sana yakın olan herşeye yakın olmak istiyorum.
Senelere bile meydan okuyasım var.
Zamanı bükesim, seninle yeniden büyüyesim var.
Bir kaç çocukluk hatıramız olsa
Mesela;
Gençlik yıllarında çılgınlar gibi eğlenmiştik oysa
Senin annenin yaptığı yemeklerin lezzeti,
Bizim evimizin arkasındaki sığınak,
Geceleri kurduğumuz düşlere ortak yıldızlar..
Fena mı olurdu?
Şimdi dökerdik hatıralarımızı..
Bir kaç nostajik şarkı koyardın sen plağa
Deliler gibi dans ederdik.
Ve unutturduk zamanı.
Şimdiyi, bu anı.
Ben senin yanında hala o onbeşlik çıtır olurdum.
Sense o masum genç delikanlı..
Çok mu geç kaldık bir şeyler için bilmiyorum.
Senin gittiğin yolların esamesi okunmadı benim mahalleimde.
Sende benim mahalleimin çocuğu olmamışsın hiç.
Ama öyle bişey var ki gözlerinde
Çok tanıdık.
Çok benden.
Çok bana benzeyen.
Bu duygu çok tanıdık.
Çok bizden.
Çok aşka benzeyen...

Münteha Çağatay

Aynadaki Kadın

On yıl önce daha körpecikken
Aynada karşında duran Kadın,
Acımasızca baktın ona, yargıladın.
Fena halde yorgun, kızgın ve dargın.

Hoyratça geçen yıllara rağmen
Güzelliğın ötesiyle boyandın.
Yeni çıkan kırışıklıklarınla barıştın.
Şimdi çehren daha güzel ve daha aydın.

Münteha Çağatay

Başka Alem

Gecenin günle buluşmasına şahit oluyorum.
Havada sabah mahmurluğu
Çiy damlalarıyla yeryüzündeki tüm renkler daha belirgin
Gökten süzülen ışık hüzmeleri vurdukça
Gizemli bir kapının eşiğinden geçiyorum
Suyun akisinde buluyorum kendimi.
Akis ki tüm gerçeklik onda gizlenmiş.
Kulaklarıma dolan kuş sesleri azılıyor.
Boğuklaşıyor her şey ve damarlarım...
Damarlarım, çok canlılar, hareketlerini duyabiliyorum.
Dilim, sessizlik okyanusunun deniz kızı oluveriyor.
Ayaklarım yere çivilenmiş gibi ağırlaşıyor.
Yerin altına inen köklerim derinleşiyor.
Ellerim, gökten uzanan kuvvete teslim oluyor.
Başım boynum ve ellerim gökyüzünde süzülüyor.
Göğe vardıkça şeklimi kaybediyor, silikleşiyorum.
Sanki zaman duruyor ve ben yok oluyorum.
Hücrelerim kainata yayılmış birer koku gibi etrafı sarıyor.
Hiç bir şey bana ait değil gibi
Sanki hiç bir şeye ait olmamışım gibi..
Tüm renkler gözlerimin önünden geçiyor.
Her tonunu tek tek hissediyorum.
Zihnim bulanıklaşıyor.
Bir güç beynimi bir toz bulutu gibi silkeliyor.
Sanki zaman duruyor ve ben yok oluyorum.
Ben böyle bir tutsaklık görmedim.
Ben böyle bir özgürlük tatmadım.

Münteha Çağatay

Bencil Bir Mesele

Anlatamam derdimi
Derman yoktur çareme.
O'dur sebebi
Ondan da gelmez çare
Bencil bir mesele
Bilmesin kimse
Yangınım sessiz sessiz
Alev aldı yare.

Münteha Çağatay

Beyaz

Ne kafa yordun olmayacak onca işe
Anı kaçırdın da anılarla yaşadın.
Bak bu böyle olmaz.
Esaslı bir hayat istiyorsan vazgeçeceksin geçmişinden.
Elini eteğini çekeceksin sana ait olmayan her şeyden
Seni var eden kim,
Sen yalnızlığa neden küstürüldün?
Oysa yalnızlık senin varoluşuna var
İnanma eski dilde anlatılan hikayelere.
Yok öyle ömürlük eş, dost, yoldaş.
Bu yolda tek yoldaşın kalbin olsun.
Zira akıla kalpten daha çok yakışan mı var.
Hadi şimdi tut kalbinin elinden
Başlasın bulutların üzerinde yolculuk
Ne çok hayal kurardın onlara bakıp
Hatırlasana, onlar senin masum beyazlığındı.
Maviye bulanana her şey umut oluyor bir anda
Tara saçlarını, giyin beyazlarını, düş yola,
Beyaz'ın maviye bulansın, umut ol yarınlara.

Münteha Çağatay

Buruk

Ömrüme giren her nâdan
Beni biraz daha yaptı nâlân
Elbet öğrendim bende
Dünya yalan, dünya veran.

Küçükken sana da söyledi mi lalan
Bir ninninin içinden fısıldayan
Hem çalan hem oynayan
Geçmişten diline dolanan

"Dünya güzel, dünya umut
Dün yakut, bugün mercan.
Kıymetini bildiğin her an
Heybende çiçektir açan"

Hey bende olmazsın talan
Ey bende kalbini unutan..

Münteha Çağatay

Çare

Sevdanın olduğu yerde akıl,
Prangalara vurulmuş bir mahkumdur.
Gönül ise hakim.
Göz tanıksız bir mahkemedir,
Dildedir verilecek hüküm.

Cenk alanı gibi şimdi ruhum.
Ne vazgeçebilir bu sevdadan
Ne de idam hükmü verilebilir akıl için...
Bir çare isterim.
Yanmakta içim, için için.

Münteha Çağatay

Dert Ortağım

Sen nasıl bir dost oldun bana
Hatırma düştükçe bile gönlüm bahar bahçe.
Nasıl bir umut varlığını
Mesafelere rağmen senin evin kalbimde.
Yine de çok özlediğimde
Pınarlarımdan süzülen yaşsın gözümde.
Senin canında candır bize
Yolunda gittiğin aşkta yaban ellerde
Bazen öyle hasretim sesine
Dert Ortağım beni senden mahrum etme.

Münteha Çağatay

Efkar

Boyalı parmaklarında tutguç niyetine tütün,
Durgun dudaklarıyla buluşunca gün be gün,
Dumanından bir kervan yola çıkıyor,
Başlıyor ruhundan ruhuma sürgün..

Bir söz kalıyor dilimle dudağım arasında,
Söylesem onun içi daralacak
Söylesem benim canım yanacak
Susuyorum, aman kimse olmasın küskün..

Münteha Çağatay

Elveda

Sessiz sedasız giyindim beyazlarımı,
Kirlenmemeliydi hiçbir şey bu saflığı.
İtinayla yerleştirdim bavuluma anılarımı,
Tek tek söndürdüm beynimdeki tüm ışıkları,
Portmantoya astım kaygılarımı,
Sıkı sıkı bağladım yalnızlık ayakkabılarımı.
Bir kibrit çaktım yere düşmüş hafızıma
Ve defalarca kilitledim hayal evimi.

Sonra yürüdüm, yürüdüm, yürüdüm.
Denizin en koyu mavisine yürüdüm.
O anda ne bir ses denizdeki dalgadan başka
Ne de bir karşılık rüzgarın esintisindeki aşka
Gidişimin tek şahidi veda edercesine kulak kesildi
Dolunay, "Elveda" diyen kesik bir nefes,
Boğuk bir ses duyabildi.

Münteha Çağatay

Eyvallah

Severim ben hava da burun
Kİ aldırılmaz kendinden kıl.
Önce güzel güler mest eder,
Sonra kahkahasıyla mezar kazar.
Ben ki,
Kaybedeceğim bildiğim her yarışa
Önce lades tutum.
Sonra unuttum.
Büyük laflarımı yuttum.
Köşeme sinip oturdum.
Öğreneceğim bende bir gün
Demeyi gönülden
Gelene eyvallah, gidene eyvallah.

Münteha Çağatay

Gitme

Sevda yüklü gemiler
Kalkıyor birer birer
Kimisi açmış yelken
Kimi beklerken
Savurdu bir rüzgar limandan erken

Gözlerim kaldı hülyalı ufukta
Dilimde bir şarkı beni unutma

Gitme sevgilim gitme
Bilinmez yollara
Gitme sevgilim gitme
Dönen yok bu diyarlara

Münteha Çağatay

Gün Aydınliğım

İpekten bir salıncak kursam Şimdi sağlarına, esen rüzgara karşı..
Kulağım, köprücük kemiğinde söyleŐen Ően kahkahalı kadınların manilerinde.
Gökyüzünden mavilik toplanam da bulaŐtırsam ak gerdanına.
Gezinirken gülistanda göğüne uzatıp ellerimi, gül kokusuyla demlensem.
Tuzlu meltemin buluŐtukça güneŐle kavuruyor tenimi,
Ve günün ilk ışıkları kamaŐtırıyor gözlerimi.
Sen benim gün aydınlığım, en güzel sabahım oluyorsun

Münteha Çağatay

Hece

Bir yıldız düşer geceye, gece, yıldız, yalnızız.
Dilim takılır bir heceye, hece dilim yanmışız..

Münteha Çağatay

Hoşgeldin Bahar

Hoşgeldin bahar,
Gel otur söyle.
Ben gelemedim bu sefer
Sen ne getirdin söyle.

Düştü mü toprağa cemren?
Ellerine ne de yakışmış tomurcuklar.
Açtı mı lalen ,papatyan, defnen?
Yağmur tanecikleriye ne de hoşturlar.

Isındı mı tenin güneşten?
Anlatsana bahar, nasıl ötüşür kuşlar?
Suların çok mu deli, coşkun?
Binlercesine nasıl da hayat oldular.

Bir gelsem diyarına
Elinden tutup gezesim var.
Koşuyorum yarına
Seni öyle çok sevesim var.

Münteha Çağatay

İki Delilik Arasında

Sen nerden çıktın?
Böyle zamansız...
Dengemi şaşırttın.
Olmaz dediğime meyilliyim.
Kaldım iki delilik arasında.

Omzuma bir yük kondurdun.
Sonra gittin, izi kaldı..
Beni öyle sarstın ki
Bildiğimi unuttum.
Kaldım iki delilik arasında.

Bu nasıl bir acı?
Değsen yarımı deşiyorsun.
Kalbim bin parça.
Dokunmasan öyle yetim,
Öyle bir çareyim.
Kaldım iki delilik arasında.

Senden öncesine hasretim.
Olmazsan olur muydum, bilmiyorum.
Dilimde ömürlük yalnızlık,
Unutmak mı ne zor
Nasıl bir oyun bu?
Kaldım iki delilik arasında..

Münteha Çağatay

İmkansız

Yüreğimde hisseder oldum ince bir sızı
Ne zamandan beri bekler oldum imkansızı
Gülüşüne ve gözlerine ölesiye hasretim
Gecen kimle karışır ömrümün vefasızı

Dokunduğın her bir hücremde olur vurgun
Ellerimden dudaklarıma varan soygun
Soygun ki rızasız bahçenin gülünden
Bir an evvel gel, düşmesin bu beden yorgun

Münteha Çağatay

Kağıttan Gemi

Yüreğimin derdini bir şiire yazsam
Yazdığımdan bir gemi yapsam
Sonra salsam denize
Limanına ulaştırsam
Ve şiirim senin dudaklarında huzur bulsa...

Münteha Çağatay

Kesirli Aşk

Bizim kesrimizin paydası aşktı.
Benim payıma düşen sorgusuzca sevmek,
Senin payına düşen nedensizce sevmektir.
Sonucu olmayan kesrimiz kadere yuvarlandı...
M.Ç.

Sonra aşkımız bir kesir oldu.
Ben bu kesrin paydası, sen ise payı oldun.
Ben seni sevdiğim sen kayıtsız kalıyordun.
Sonuçta kesrimiz hiçliğe bulandı.
F.Ç.

Münteha Çağatay

KuŖ

Senin memleketinin topraklarında her ton çiçek açar.
Onu öpmek, koklamak ölesiye güzel...
Masum ve günahsızdır.
Batan dikende olsa gülden, solsun çiçek aşktan.

Benim gökyüzüm de buluttan prangalar var.
İçimde çocukluğumdan kalma yaralar,
Oysa bir kuş görsem, kartal sanarım.
Tutunup kanatlarına hayallere dalarım.

Münteha Çağatay

Mahkumuz

Seninle bazen mütekarib,
Bazen müteradif düşüncelerde olsak da
Anlaşmaya çaba sarf etmediğimiz yer an
Tok sesli, boş ortamlarda boğulmaya mahkumuz.

Münteha Çağatay

Mahlas

Şair adıyla başlamaz şiirine
Yokluğun ifadesidir bu.
Aşkın ve aşığın karşısında yok oluş..
Ve sona koyduğu bir mahlas,
Aşk ve aşık onda gizlensin ister.

Münteha Çağatay

Masum

Birde çocuklar ölmese büsbütün inanacağım varlığına,
Çocuklar, onlar ki çok masumlar...

Her şey çok güzel olmuş ellerine sağlık,
Baktıkça aşık olurum kainata
Dilim tutuluyor çokça
Sevdaya kapılıyorum..
Seviyorum hemde çok,
Her şeyi, herkesi doyasıya seviyorum.
Diyorum dünya iyileşecek,
Biz yakışacağız bu aleme.

Bir zaman sonra duyunca bir ölüm,
O masum, ona yakışmaz ölüm..
Tüm kainat alev alıyor.
Dilim tutuluyor çokça
Dehşete kapılıyorum.
Kızıyorum hemde çok,
Her şey ve herkes ölesiye suçlu..
Diyorum dünya kötüleşecek...
Biz üzüleceğiz bu alemde

Ben inanırım, yeter ki sen çocukları koru...
Sürmesinler el, değmesin göz,
Bedenleri kadar ölmesin ruhları da..

Münteha Çağatay

Meçhul Fail

Bu sözler ki,
Herkes sanır faili sen.
Olsun, öyle sansınlar...
Bilelim, bir tek sen ve ben,
herşey ona,
Ne sen var ne ben...

Münteha Çağatay

Mümteni

Sadece beklersin.
Saatler aylara, aylar yıllara dönüşür.
Yormamak için
Sabrı da öğrenir,
Gece gibi beklersin.

Şadece özlersin.
Öyle ki alışkanlığa dönüşür.
Kırmamak için
Yalnızlığa gömülür,
Deli gibi özlersin.

Sadece seversin.
Evvelin gaipliğe dönüşür
Soldurmamak için
Yokluğuna katlanır
Mümteniye seversin.

Münteha Çağatay

Nazik Dev

Özgürlükler ülkesinin en tutsak rengiydin.
Yıkıntıların arasında verirken mücadelemi
Ve görmüşken hayatın en koyu renklerini,
Göklere uzanan başın hep umudun mavisiydi.
Birilerinin girmeye korktuğu sokaklarda,
Cebinde 20'lik yeşilliğin sahteliği kadar sahte dünyadan
Bir beyazın kanlı dizlerinde özgürlüğe uçtun..

Floyd, bir kaç çığlık duyuyorum sokaklarda...
"Eve dön!" dediklerin bu kez seni için çıktılar evlerinden.
Özgürlük, eşitlik, adalet..
Bu şarkıyı anımsıyorum..
Çok eskilerden.
Şende onlar gibi giderken inletenlerdensin.
Ama en iyi sen biliyorsun ki dünyanın çarkı dönüyor.
Susturulacaklar, susacaklar ve unutacaklar..

Utaniyorum Floyd,
Elimin kaldıramadığı her taş için,
İyi edemediğim bu dünyada yaşamaktan çok utaniyorum.

Gülüşündeki beyazı,
Kırpıklarındaki siyahı
Ve seni çok seviyorum Nazik Dev...

Münteha Çağatay

Neden

Sen bir kez dokundun bu yüreğe,
Bir kez acıması gerekmez mi?
Neden ben her gün bu acıyla uyuyup uyanıyorum?

Münteha Çağatay

Ninni

Kirpiğinde pamuk var
Gözlerin nemli nemli
Gülüşünde umut var
Ruhun hep senli benli
Ellerin nili sular
Toprağın bereketli
Parmakların çok kibar
Kokun pek cazibeli

Duy sesimi yavrucağım
Annen kokuna hasret
Senin yerin kucağım
Benim adım merhamet

Senin örtün ipekten
Yumuşak bir tenin var
Saçların altın ipten
Savuruyor bak rüzgar
Ruhun öyle nazenin
Sesinde öter kuşlar
Ayakların güçlesin
Olcaksın bir çınar

Duy sesimi yavrucağım
Annen kokuna hasret
Senin yerin kucağım
Benim adım merhamet

Münteha Çağatay

Özlüyorum Seni Çocuk

Elime tutuşturduğun o beyaz mektuptan,
Titrek ellerinden, çekingen bakışlarından,
Ölmazıma eyvallah deyişinden
Öperim seni çocuk.

Gördüğüm en nadide, en güzel şeydin,
Ki ben bunu çok geç fark ettim.
Ö incecik ruhundan
Öperim seni çocuk.

Şansın bir kez insanın yüzüne güldüğünü,
Zamanın kimseye acımadığını öğrendim.
Uzaktan seyredişinden
Öperim seni çocuk.

Kalbimin tam ortasında açan bahçe,
Büyümeye korkan bir goncaydın.
Tertemiz masumiyetinden
Öperim seni çocuk.

Ömrüm üçtür, bir sen, ötekiler sensizlik.
Sesini bile duymadım oysa.
Kalbimdeki gizli hatırandan
Öperim seni çocuk.

Münteha Çağatay

Rüya

Öyle değişik dünyalardan uyanıyorum
Dakikalarca gerçekliği karıştırıyorum.
İçimde bir his yarım kalmışlığa dair..
Tekrar uyusam aynı dünyaya ulaşamıyorum.

Orada yeni insanlar ile karşılaşıyorum.
Eskileri ise değişmiş buluyorum.
Olaylar öyle canlı ve heyecanlı ki
Ben bu dünyaya özlem duyuyorum..

Şehrin içinde gizli geçitler buluyorum
Şon dakika yakalanmaktan kurtuluyorum.
İçimdeki sese bir adım daha yakınım
Hem yazıp hem yönetip hem oynuyorum.

Münteha Çağatay

Saraca

Hiçbir şey değişmeyecek.
Söz veriyorum.
Sen hala çocukluğumsun
Ve öyle kalacaksın.
Müzik kutumdaki en güzel şarkım
Sen mütemadiyen çalacaksın.
Dağlar yerinden oynasa da
İnan, kalbime mihlandın sen.
Günler bir yaprak gibi süzölüyor biliyorum,
Ama sen tarihi başlatan ilk noktasın.

Hiçbirşey değişmeyecek.
Söz veriyorum.
Sen yekpare umudumsun
Ne zaman ne mekan
Bu kadar hareketsiz kalmamıştır.
Ne de hatıralar böyle canlı..
Dünya kırık bir masa sallanıp duran,
Sen içindeki en nadide parçasın.
Kuşlar göç ediyor bak, mevsim değişiyor.
Oysa sen toprağa düşen ilk damlasın.

Münteha Çağatay

Sevda Nedir?

Bir bilgeye sormuşlar,
"Sevda Nedir?" diye.

Derin bir nefes almış ve:
-Sevda yanmaktır.
Sonra küllerinden doğup
Yeniden yeniden yanmaktır.
Yakana bir kez olsun sitemsiz,
Yanmaktan şikayetsiz...

Bir mecnuna sormuşlar,
"Sevda nedir?" diye.

Mecnun duraksamış,
Gözlerinden akan yaşlar
Yüreğindeki arpıntı
Ve dayanılmaz bir acı..
Olduğu yere yığılmış.

şimdi kime sorsan
Dilde binlerce cevap,
Kimsenin titremez yüreği,
Bedeni düşmez bitap..

Münteha Çağatay

Sükuti

Benim gördüğümü sende duyuyor musun?
Mavinin her tonuna takılan zilleri,
Yeşilin ayaklarını yere vuruşunu işitiyor musun?

Oku,
Bir mektubun sayfaları saçılmış gökyüzüne
Nice haberler getirmiş ötelere bulutlar,
Ne söylüyor bize?

Dinle,
Şuracıkta süzülen suyun şarkısını
O şarkı ki mevsimleri aştı da geldi
Toprağın altındaki besteci
Neler fısıldıyor bize?

Şişşt, sessiz ol,
Dâns ederken menekşesi sümbülü,
Gülün sükuneti aşık ediyor bülbülü

...
Anlıyor musun?

Münteha Çağatay

Tarifi Yok

İçime öyle bir umutsun ki
Öyle bir bahar..
Tarifi yok seni sevmenin
Ve mercan gözlerinin.
Elin, nemin ve bedeninin,
Tenime açılan yelkenin.
Uzun bir mavi gezinin
Hülyasında aşık gezginin.

Münteha Çağatay

Terk-i Diyar

İstanbul, Ankaralı bir gencin
Aşk acısından sıyrılmak istediği,
Sığındığı bir yetimhaneydi.

Çözüm geldi terk-i diyar,
İstanbul ile avundular..
Sandılar ki unuttular,
Söküp atılmaz öyle kolay anılar.
Saadeti ararken
Şair olup çıktılar.

Şimdi yetimhanede
dilden dile dolaşırlar
Ankara şiirleri ve aşklar..

Münteha Çağatay

Visal

Ölüm korkusuna bir çare bulsam,
Bir de acziyete...
Ne tasa kalır ne keder
Ne de anksiyete.
Bir güç ki musallat oldu
Yorgun çehreme
Dudak kıvrımlarım şahlanmaz oldu
Şakak denen ete.

Ruhum sıkıştırılmış
Bir kavanoz misali..
Özgürlüğe aç,
Ona muhtaç bekler visali.
Visal; bir bulut,
Bir okyanus, bir toprak belki.
Visal ömrü taçlandırır
Bir ölümün timsali.

Münteha Çağatay

Ya Sonra

Yara almak her savaştan
Her acıda yüreğinin derinlerinden bir şeyler kopması,
Deliler gibi koşmak rüzgara karşı,
Yağmurlarda saatlerce ağlamak,
Aşk adına birkaç cümle karalamak
Ve seni düşlemek zamansız ve hesapsız..
Ya sonra...

Münteha Çağatay

Yağmur

Göz kapaklarım yorgun ve mağdurdu.
Çekmiş perdelerini, uyuyordu.
Şiddetli bir belanın habercisi
Ansızın çiseleyen bir yağmurdu.

Gecenin sessizliğini durdurdu.
Şarkısına nağmeler de uydurdu.
Esiyordu serin serin bestesi,
Takvimler yapraklarını savurdu.

Belli, gecenin makamı mahurdu.
Dilinden dökülen sözler mağrurdu.
Bahar selamlama seremonisi,
Sabahın ilk ışığında son buldu.

Bedenimi ilk terk eden huzurdu.
Sonra kalbimi bir ateş kavurdu.
Küllerinden geriye kaldı isi
Şimdi uslanmayan usum, acurdu.

Münteha Çağatay

Yansızlık

Ben hep yalnızdım
Oysa yansız olamadım hiç
Kendimi bildim bileli
Sol yanım hep seninle..

Münteha Çağatay

Yüzsüzleşmek

Sen bana yüz verme
Bende sana yüz vermem
Sonra belki yüzsüzleşiriz
Daha kolay olur yüz yüze bakmak.

Münteha Çağatay